

M

MACANOVIĆI, obitelj graditelja djelatna u sr. Dalmaciji u XVII. i XVIII. st. Prvi poznati graditelj je *Frano Ivanov* (umro u Trogiru 1697). Zbog njegova nadimka *Raguseo* pretpostavlja se da je obitelj podrijetlom iz Dubrovnika. Radio je kao gradski protomajstor na mnogim gradnjama u Trogiru. Njegov zanat nasljeđuje sin *Ivan Franov* (rođen u Splitu 1664) koji 1698. radi projekt za franjevačku crkvu u Sinju, a podiže je graditelj Angelo Ruspini. Sudjelovao je pri gradnji novih dijelova tvrđave u Kninu, zajedno sa sinom Ignacijem, a pod nadzorom mlet. vojnoga inženjera G. Camozzinija (1711–13). *Ignacije* je nakon rada u Kninu zidao na sinjskoj tvrđavi surađujući s domaćim graditeljima Tomom Casottijem i Antunom Cicindelom. Ignacijev sin *Ivan*, rođen u Trogiru 1705, surađivao je kao mladić s ocem i djedom pri radu na kninskim i zadarskim utvrdama, a u Imotskome je obnovio gradska vrata (1729). Graditeljsko umijeće usavršavao je kod arhitekta F. Melchiorija (1736), a 1741. sagradio je zvonik župne crkve u Kaštel-Novome (zamijenjen novim 1769). Spominje se da je radio na otoku Braču.

Ignacije (Trogir, 29. I. 1727 – 7. X. 1807), sin Ivana, najistaknutiji je graditelj u obitelji. Već je 1746. imenovan protomajstorom u Trogiru. Svoje najvrednije djelo ostvario je na Braču: župnu crkvu sa zvonikom u Nerežišćima koja je već bila započeta 1746, kada on na njoj počinje raditi. Ignacijev zahvat daje toj značajnoj građevini izraziti barokni pečat prožet lokalnom notom. Gradio je i u drugim mjestima Brača, a najcjelovitije mu je djelo zvonik župne crkve u Donjemu Humcu (započet 1744). Dugo je godina radio na župnoj crkvi u Kaštel-Štafiliću (započeta 1753; apsidu je po Ignacijevu nacrtu sagradio 1772–74. njegov sin *Frano*). Osim toga, Ignacije je podignuo gatove u splitskoj luci, zidao vojarnu u Drnišu i podignuo zdravstveni ured u Trogiru (poznat po staroj fotografiji). Posljednji važniji njegovi radovi vezani su uz trogirsku stolnu crkvu, u kojoj je 1769–70. podignuo barokno pjevalište uz zapadni zid. God. 1778. izradio je kopiju oštećenoga medaljona Nikole Firentinca s poprsjem Boga Oca na svodu kapele Blaženoga Ivana. Sagradio je i pomični most između Trogira i Čiova, a 1793. radio je na apsidi i krovu župne crkve u Pučišćima. — Pripisuje mu se pročelje nedovršene župne crkve u Velome Drveniku zbog sličnosti s crkvom u Nerežišćima (kraj XVIII. st.).

Među poznatijim članovima te graditeljske obitelji je i *Vicko*, koji 1752–72. vodi gradnju zvonika u Vodicama, 1776. zajedno s *Nikolom* barokizira crkvu Sv. Nikole (Muster) u Komiži te radi u Zadru na crkvi dominikanaca i palači Pellegrini.

LIT.: C. Fisković, Ignacije Macanović i njegov krug, Prilozi—Dalmacija, 1955. — Horvat—Matejčić—Prijetelj, Barok. R.

MACETTI (Maczetto), Antun, graditelj (? — Zagreb, 1665). Zagrebačkim građaninom postao 1654. God. 1641–42. zidao je južno

krilo isusovačkoga kolegija, 1651. istočno krilo, a 1654. zapadno i sjeverno, čime je zatvoreno unutarnje dvorište. Prema tekstu ugovora može se pretpostaviti da je nacrtio za građevinu, kao i za klesane detalje (portal, doprozornici, dovratnici) u duhu renesanse, izradio on sam. God. 1660. sklopio je ugovor s gradskom upravom, prema kojemu je na starome temelju gradio novi zvonik župne crkve Sv. Marka.

LIT.: L. Dobronić, Renesansa u Zagrebu, Zagreb 1993.

L. D.

MACETTI (Maczetto), Bartol, graditelj u Zagrebu (XVII. st.). Građanin Zagreba od 1666. Nakon smrti Antuna Macettija nastavio gradnju zvonika Sv. Marka koji je dovršio 1667. God. 1687. sklapa s kanonikom Pavlom

I. MACANOVIĆ, zvonik župne crkve u Donjemu Humcu

